

Angrebspagt blev oversendt til 2. Udvalg, idet dog Motta udtalte, at dette Forslag trængte til en dybtgaaende Undersøgelse, som 2. Udvalg ikke vilde have fornøden Tid til. Det estniske Forslag vilde blive nævnt i Rapporten, ud over det skulde der ikke gøres noget ved det.

Den 24. September forelagdes Sagen i Forsamlingen, og denne vedtog en Beslutning, der udtaler Tilfredshed med Studieudvalgets Virksomhed, godkender den ovennævnte i Maj-Mødet afgivne Beretning om Udvalgets Sammensætning og Organisation, anmoder Udvalget om at fortsætte Arbejdet efter de Retningslinier, der indeholdes i Forsamlingens Beslutning af 17. September 1930, henstiller til Udvalget at benytte Forbundets tekniske Organer og at forelægge Spørgsmaal af universel Karakter for Forbundet samt paalægger Udvalget at afgive Beretning til den næste Forsamling. Endvidere godkendte Forsamlingen, at der nedsattes et særligt Udvalg til at under-

søge Forslaget om en økonomisk Ikke-Angrebspagt. Studieudvalget skulde selv vælge dette Udvalgs Medlemmer, men endvidere skulde ifølge Forsamlingens Bestemmelse følgende Stater repræsenteres i det særlige Udvalg: Australien, Canada, Chile, Kina, Indien, Japan og Uruguay. Endelig skulde Raadet anmode de Forenede Staters Regering om at sende en Repræsentant til Udvalget.

Den 26. September 1931 afholdt Studieudvalget sit 5. Møde og genvælgt *Briand* til Formand for det kommende Aar. Endvidere valgte man følgende europæiske Stater til Medlemmer af det ovennævnte særlige Udvalg angaaende den økonomiske Ikke-Angrebspagt: Belgien, Tjsekoslovakiet, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Storbritannien, Grækenland, Italien, Litauen, Polen, Rumænien, Spanien, Sverige, Schweiz Tyrkiet, Sovjetunionen og Jugoslavien.

Studieudvalgets næste Møde sattes til Januar 1932, lige inden Raadsmødet.

Ændring af Folkeforbundspagten for at bringe den i Overensstemmelse med Kelloggpagten.

For tredie Gang har Folkeforbundsfor- samlingen i Aar drøftet Spørgsmaalet om Kelloggpagtens Indarbejdelse i Forbunds- pagten — ogsaa denne Gang uden at naa til en Løsning. De stedfundne Forhand- lingen har tilfulde godtgjort, hvor store Vanskelighederne er ved at bringe to saa vidt forskellige Systemer — den organisk opbyggede Forbundspagt og Kelloggpagtens tilsyneladende saa enkle Deklarationsformler — i Overensstemmelse med hinanden. Efter at den formelle Løsning, d. v. s. Optagelsen af Kelloggpagtens Tekst enten i Indled- ningen til Pagten eller som en særlig Ar- tikel 17 bis — maa betragtes som opgivet, særlig ud fra den Betragtning, at en saadan Fremgangsmaade synes lidet foreneligt med Forbundspagtens Struktur og tilmed vilde skabe to Slags Krigsforbud, et beskyttet ved Sanktionsbestemmelserne i Art. 16 og

et uden Sanktioner, og den reelle Form gennem Ændringer i selve Pagten er valgt, har de gentagne Drøftelser kun vist, hvor kompliceret hele Spørgsmaalet er, baade ud fra politiske og juridiske Synspunkter. Selv om det maaske skulde lykkes at naa til en enstemmig Vedtagelse af visse Pagt- ændringer i en kommende Forbundsfor- samling, saa viser Erfaringen, hvor lang og vanskelig Ratifikationernes og dermed Ikraft- trædelsens Vej er, da alle Ændringer først skal ratificeres af samtlige Stater, der har Sæde i Raadet (14), og desuden af Fler- tallet af Forsamlingens Medlemmer (Art. 26). Man kan saaledes gaa ud fra som givet, at det vil vare Aar, selv om første Udvalg og Forsamlingen maatte kunne naa til et positivt Resultat i en nærmere Fremtid.

Det var paa Forsamlingen i 1929, den britiske Regering fremsatte Forslag om at